

DECIZIA nr. 128 / 2008
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC X SRL**,
cu sediul in Bucuresti,
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti
sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice Sector 2- Activitatea de Inspectie Fiscala, cu adresa nr. , inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. , cu privire la contestatia formulata de **S.C. X S.R.L.**, prin reprezentant legal SCA " " cu sediul ales in Bucuresti, str. .

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr. , il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 2- Activitatea de Inspectie Fiscala, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , comunicata sub semnatura la data de **20.12.2007**, prin care s-a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar de plata in suma de Y lei, din care petenta contesta suma de Y-1 lei.

Constatand ca, in speta, sunt indeplinite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, **SC X SRL** considera neintemeita si nefondata Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. si Raportul de inspectie fiscala nr. , cu privire la respingerea la rambursare a TVA in suma totala de Y-1 lei.

In sustinerea petenta aduce urmatoarele argumente:

1. Pentru respingerea TVA in suma de Y-1-a lei aferenta unor facturi fiscale, societatea considera ca organul de control a facut aplicarea incompleta a prevederilor legale in motivarea masurilor dispuse, intrucat potrivit art.18 si art.19 din OUG nr.17/2000 privind TVA, bunurile au fost achizitionate pentru nevoile firmei, hrana pentru animale fiind folosita pentru hranirea cainilor care asigura paza bunurilor si autovehiculelor societatii.

2. Pentru respingerea TVA in suma de Y-1-b lei, inspectorii fiscali s-au rezumat la neadmiterea la rambursare a sumei in cauza in temeiul art.135 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, fara a tine seama de faptul ca societatea a solicitat la rambursare soldul negativ de TVA cumulat pe perioada 01.01.2002-31.07.2007.

Contestatarul invoca in acest sens prevederile art.149 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei de impunere nr. , prin care a fost respinsa la rambursare TVA in suma de Y-1 lei.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 2 a stabilit in sarcina societatii TVA stabilita suplimentar de plata in suma de Y lei, din care petenta contesta suma de Y-1 lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatarile organului de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

S.C. X S.R.L. este inmatriculata la Registrul Comertului sub nr. J40/ /1999 si are codul unic de inregistrare RO .

Obiectul de activitate principal, conform actului constitutiv, il reprezinta "Transporturi rutiere de marfuri" - cod CAEN 6024.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Serviciul de Inspectie Persoane Juridice ale Activitatii de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 2 a efectuat verificarea SC X SRL, pentru perioada 01.01.2002 - 31.10.2007, din punct de vedere al TVA, in vederea solutionarii deconturilor negative de T.V.A. cu optiune de rambursare nr. aferent perioadei 01.01.2002-31.07.2007, in suma de lei si nr. aferent perioadei 01.08.2007-31.10.2007, in suma de lei.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. , prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. s-a stabilit TVA de plata in suma de Y lei, din care petenta contesta suma de Y-1 lei.

3.1. Referitor la TVA in suma de Y-1-b lei

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au procedat corect la neacordarea dreptului de rambursare a TVA in suma de Y-1-b lei existenta in sold la data de 31.12.2001, in conditiile in care potrivit dispozitiilor legale in vigoare pentru perioada verificata dreptul de a cere restituirea sumelor privind obligatiile bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat nastere dreptul la restituire.

In fapt, prin decontul de TVA inregistrat la Administratia Finantelor Publice Sector 1 sub nr. , SC X SRL a solicitat rambursarea soldului sumei negative de TVA cu optiune de rambursare aferenta perioadei 01.01.2002-31.07.2007, in suma de Y-1 lei, din care suma de Y-1-b lei reprezinta TVA aflata in sold la data de 31.12.2001.

Prin raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta nu are dreptul la rambursarea TVA in suma de Y-1-b lei, respectiv TVA de rambursat la data de 31.12.2001 pentru care dreptul de a cere rambursarea este prescris conform art.135 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Din situatia privind TVA pentru perioada 01.01.2002-31.10.2007 anexata la dosarul contestatiei rezulta faptul ca, pentru toata perioada verificata societatea a inregistrat TVA de rambursat.

In drept, potrivit dispozitiilor art.231 (fost 199) din Codul de procedura fiscala, republicat in anul 2007, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga.”

Astfel, in speta sunt incidente dispozitiile art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, astfel cum a fost modificata de O.U.G. nr. 113/1999, care prevede urmatoarele:

Art. 21. - "Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) **în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;**

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) în termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale în conditiile prevazute de lege."

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, rezulta ca dreptul organelor fiscale de a stabili diferente de obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data depunerii de catre contribuabil, a declaratiei pentru perioada respectiva.

Astfel, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este reglementat de art.21 lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozite se prescrie în termen de 5 ani de la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei pentru perioada respectiva, respectiv a decontului de taxa pe valoarea adaugata.

In speta sunt aplicabile si prevederile OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, modificata prin OUG nr.53/1997, care precizeaza:

"Art. 90. - *Rambursarea sumelor provenind din taxa pe valoarea adăugată si restituirea sumelor provenind din accize se fac conform prevederilor legale aplicabile în materie.* Organele fiscale competente vor efectua, potrivit art. 86 si 87, compensări cu obligatii bugetare mai vechi provenite din taxa pe valoarea adăugată sau accize, după caz. Dacă, după efectuarea acestei compensări mai rămân sume de rambursat din taxa pe valoarea adăugată sau de restituit din accize, după caz, organul fiscal competent va proceda la compensarea cu alte obligatii bugetare, potrivit art. 87.

Sumele rămase după efectuarea compensării prevăzute de alin. 1 se restituie, la cererea plătitorilor."

"**Art. 91.** - Dreptul de a cere compensarea sau restituirea sumelor privind obligatiile bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat nastere dreptul la compensare sau la restituire."

De asemenea, cu privire la prescriptia dreptului de a cere compensarea sau restituirea, potrivit art.135 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creantelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat nastere dreptul la compensare sau restituire."

Astfel, in ceea ce priveste taxa pe valoarea adăugată, legea aplicabila în materie pentru perioada verificata este OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care stipuleaza:

OUG nr.17/2000:

"**Art. 22.** - În cazul în care taxa aferentă intrărilor este mai mare decât taxa aferentă iesirilor diferenta se regularizează prin:

a) compensarea efectuată de contribuabil în limita taxei de plată rezultate din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, după caz;

b) compensarea efectuată de organele fiscale în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de către contribuabil, după cum urmează:

b)1. cu alte impozite si taxe datorate bugetului de stat de către contribuabil;

b)2. cu taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat de furnizorii sau prestatorii acestuia, în limita taxei rezultate din facturile fiscale aferente bunurilor livrate si/sau serviciilor prestate beneficiarului care solicită compensarea, neachitate până la data efectuării controlului;

c) *rambursarea efectuată de organele fiscale.*"

"**Art. 23** - Rambursarea diferentei de taxă, rămasă după compensarea realizată conform art. 22, se efectuează în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de rambursare pe baza documentatiei stabilite prin ordin al ministrului finantelor si a verificărilor efectuate de organele fiscale teritoriale.

Rambursarea se efectuează pentru contribuabilii din ale căror deconturi lunare depuse la organul fiscal teritorial rezultă taxa de rambursat timp de 3 luni consecutiv.

Prin derogare de la prevederile alineatului precedent, rambursarea se efectuează lunar pentru contribuabilii care realizează:

a) operatiuni de export;

(...)"

Legea nr.345/2002:

"**Art. 26.** - (1) Taxa de rambursat pentru luna de raportare stabilită prin decontul de taxă pe valoarea adăugată conform art. 25 alin. (3) se regularizează în ordinea următoare:

a) prin compensarea efectuată de persoana impozabilă în limita taxei rămase de plată rezultate din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, după caz, fără avizul organului fiscal, la întocmirea decontului de taxă pe valoarea adăugată;

b) prin compensarea cu alte impozite și taxe datorate bugetului de stat de persoana impozabilă, efectuată de organele fiscale din oficiu sau, după caz, la solicitarea expresă a persoanei impozabile, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de compensare;

c) rambursarea efectuată de organele fiscale.

Taxa de plată stabilită prin decontul de taxă pe valoarea adăugată conform art.25 alin.(3) se achită bugetului de stat la termenul prevăzut la art.29 lit.D.a.)”

"Art. 27. - (1) Persoanele impozabile pot solicita ori rambursarea cu control anticipat, ori rambursarea cu control ulterior a diferenței de taxă rămase după compensarea efectuată conform art. 26 alin. (1).

(2) Rambursarea cu control anticipat se efectuează de organele fiscale teritoriale în termen de 30 de zile lucrătoare de la data depunerii cererii de rambursare, pe baza verificărilor efectuate de organele de control fiscal.

(3) Rambursarea cu control ulterior se efectuează de organele fiscale teritoriale în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de rambursare, pentru persoanele impozabile care se încadrează în condițiile stabilite prin normele de aplicare a prezentei legi, cu verificarea ulterioară efectuată de organele de control fiscal în termen de maximum 1 an de la data rambursării efective. Dacă se dovedește că suma rambursată este greșită, organele fiscale pot solicita restituirea sumei respective în conformitate cu prevederile pentru taxa pe valoarea adăugată neplătită.

(4) Rambursarea taxei pe valoarea adăugată poate fi solicitată lunar."

Totodată, potrivit art.147³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"(...)

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, *pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare.* Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

(...)

(9) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condițiile și potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare."

Fata de cadrul legal menționat anterior și de documentele existente la dosarul contestației se reține că, în cazul taxei pe valoarea adăugată de rambursat regularizarea acesteia se poate face, fie de către contribuabili prin compensarea efectuată prin decontul de taxă pe valoarea adăugată cu taxa de plată rezultată din decontul lunii anterioare sau din deconturile lunilor următoare, fără avizul organului fiscal, fie de către organele fiscale, prin compensare din oficiu sau prin solicitarea adresată în scris, fie prin rambursare de către organele fiscale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si din constatarile efectuate de organele de inspectie fiscala rezulta urmatoarele:

- TVA de rambursat existenta in sold la data de **01.01.2002** in suma de Y-1-b lei;

- pe toata perioada supusa verificarii, societatea a inregistrat numai TVA de rambursat;

- prin deconturile de TVA nr. si nr. , SC X SRL a solicitat rambursarea soldului de TVA aferenta perioadei 01.01.2002 - 31.10.2007 in suma de lei, TVA in suma de Y-1-b lei fiind evidentiata in decontul de TVA nr. .

Referitor la argumentele aduse de petenta privind acordarea dreptului de rambursare a TVA in suma de Y-1-b lei, prin invocarea dreptului de a cere rambursarea conform prevederilor art.135 din Codul de procedura fiscala se retine ca, in ceea ce priveste rambursarea taxei pe valoarea adăugată si modalitatea de regularizare a acesteia este aplicabila legislatia specifica în materie, in speta OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care stipuleaza cadrul concret de realizare a acesteia.

Ca atare, nu poate fi retinuta simpla afirmatie potrivit careia TVA solicitata la rambursare reprezinta soldul cumulat al perioadei 01.01.2002-31.07.2007, intrucat asa cum precizeaza reglementarile legale mai sus enuntate, *dreptul de a cere rambursarea TVA in suma de Y-1-b lei existenta in sold la data de 01.01.2002 era prescris la data de 27.08.2007, cand a fost solicitata.*

Fata de aspectele prezentate se retine ca neacordarea dreptului de rambursare a TVA in suma de Y-1-b lei aflata in sold la data de 01.01.2002 a fost dispusa in mod corect si legal de Administratia Finantelor Publice Sector 2 - Activitatea de Inspectie Fiscala, astfel incat contestatia petentei urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru aceasta suma.

3.2. Referitor la TVA in suma de Y-1-a lei

Cauza supusa solutionarii este daca TVA in suma de Y-1-a lei a fost dedusa cu respectarea dispozitiilor legale in vigoare, in conditiile in care contestatara nu depune nici un document care sa probeze faptul ca achizitiile au fost efectuate pentru nevoile firmei si sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In fapt, din constatarile organelor de inspectie fiscala rezulta ca, in perioada verificata, societatea a efectuat achizitii de bunuri destinate atat realizarii operatiunilor taxabile cat si celor fara drept de deducere.

Prin raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta nu are dreptul la rambursarea TVA in suma de Y-1-a lei, dedusa de pe documente emise pe nume de persoana fizica sau dedusa pentru operatiuni netaxabile, nefiind destinate realizarii obiectului de activitate (mancare animale, cosmetice, produse alimentare etc.), in conformitate cu prevederile art.18 din O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.22 si art.24 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea si art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In drept, in ceea ce priveste regimul deducerilor, in speta sunt aplicabile prevederile O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr.401/2000, ale Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 598/2002 si ale Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal si normelor metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, care stipuleaza:

O.U.G. nr.17/2000:

"Art.18. - Contribuabilii inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor si serviciilor achizitionate, destinate realizarii de:

*a) operatiuni supuse taxei conform art. 17"
(...)."*

"Art.19 - Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor contribuabilii sunt obligati:

*b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia,"
(...)."*

"Art.20 - Contribuabilii care folosesc pentru nevoile firmei bunuri si servicii achizitionate au dreptul sa deduca integral taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor, numai daca sunt destinate realizarii operatiunilor prevazute la art.18"

Norme metodologice:

10.2 *"Bunurile si serviciile achizitionate pentru realizarea operatiunilor prevazute la art.18 din ordonanta de urgenta cuprind materii prime si materiale, combustibilul si energia, piese de schimb, obiecte de inventar si de natura mijloacelor fixe, precum si alte bunuri si servicii ce urmeaza sa fie reflectate in cheltuielile de productie, de investitii sau, dupa caz, de circulatie."*

10.13 *"Documentele aferente achizitiei de bunuri si/sau servicii, care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata de contribuabili sau pentru a fi puse la dispozitie altor persoane fizice sau juridice in mod gratuit nu vor fi inscrise in jurnalul pentru cumparari, iar taxa pe valoarea adaugata aferenta nu este deductibila."*

Legea nr. 345/2002:

"Art.22 (4) - Persoanele impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor si serviciilor destinate realizarii de :

a) operatiuni taxabile."

"Art.24 (2) - Nu poate fi dedusa taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor referitoare la:

a) operatiuni care nu au legatura cu activitatea economica a persoanelor impozabile."

Norme metodologice:

Pct. 60 (1) " Dreptul de deducere prevazut la alin (4) al art. 22 din lege se refera la achizitiile de bunuri si/sau servicii destinate realizarii operatiunilor prevazute la acelasi alineat, inclusiv pentru realizarea de investitii necesare efectuarii de astfel de operatiuni."

Codul fiscal:

"**Art.145** - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operatiuni:

- a) operatiuni taxabile;
- (...).

Norme metodologice:

"(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) si (2) trebuie îndeplinite următoarele cerinte:

a) *bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;*

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achizitionate;

(...)."

Art.146 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele conditii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-g):

1. să dețină o factură care să cuprindă informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);

(...)."

Fata de prevederile legale anterior mentionate si de documentele existente la dosarul cauzei se retine dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor si serviciilor achizitionate *numai daca sunt efectuate pentru nevoile firmei si daca sunt destinate realizarii operatiunilor supuse TVA.*

Totodata, prin normele metodologice de aplicare a legislatiei in materie de TVA se precizeaza in mod expres ca, taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei de bunuri si servicii, care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata de contribuabili este nedeductibila.

Cu privire la modul de inregistrare a operatiunilor in evidenta contabila, potrivit Legii nr.82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 6. - (1) *Orice operatiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.*

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz."

Din constatările organelor de inspecție fiscală reiese că, în perioada verificată SC X SRL a efectuat achiziții de bunuri, între care hrană pentru animale și cheltuieli de protocol, pentru care nu a fost acordat dreptul de deducere a TVA, considerându-se că acestea nu sunt destinate nevoilor firmei și nu sunt efectuate în scopul realizării operațiunilor impozabile.

Prin urmare, simpla afirmație potrivit căreia bunurile achiziționate sunt destinate nevoilor firmei, respectiv hrană pentru animale folosită pentru hrănirea câinilor de pază care asigură pază bunurilor și autovehiculelor, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, în condițiile în care aceste operațiuni nu sunt destinate realizării obiectului de activitate, conform actului constitutiv, respectiv "Transporturi rutiere de marfuri" - cod CAEN 6024.

De asemenea, conform reglementărilor contabile anterior menționate, înregistrarea în evidența contabilă a operațiunilor economico-financiare se poate face numai pe baza de documente emise pe numele persoanei impozabile, în caz contrar acestea neputând fi considerate documente justificative.

Se reține faptul că, în susținerea contestației, petenta nu depune nici un document care să probeze că achizițiile au fost efectuate în interesul activității și au fost emise pe numele societății.

Potrivit art.206 și ale art.213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"Art.206 - Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

*d) **dovezile pe care se întemeiază;***

(...)"

"Art.213(1)-În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(...)

*(4) **Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora"**,*

Fata de cele prezentate se reține că, societatea contestată nu a făcut dovada că bunurile cumparate sunt destinate pentru nevoile firmei, astfel că măsura de neacordare a dreptului de deducere a T.V.A. în suma de Y-1-a lei, a fost dispusă cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Ca atare, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesustenută cu documente contestația formulată de SC X SRL pentru TVA în suma de Y-1-a lei.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art.21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, modificata de O.U.G. nr. 113/1999, art.90 si art.91 din OG nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, modificata prin OUG nr.53/1997, art.18, art.19 art.20, art.22 si art.23 din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată si pct.10.2 si 10.13 din normele metodologice aprobate prin HG nr.401/2000, art.22, art.24, art.26 si art.27 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata si pct.60 din normele metodologice aprobate prin HG nr.598/2002, art.145, art.146 si art.147³ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si normele metodologice aprobate prin HG nr.44/2004, art.135, art.206, art.213 alin.(1), art.216 alin.(1) si art.231 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de SC X SRL, pentru TVA in suma de Y-1 lei stabilita suplimentar prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de Administratia Finantelor Publice Sector 2- Activitatea de Inspectie Fiscala.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.